

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 147/2020-50

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 28. apríla 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Libora Duľu a Ladislava Duditša (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť [REDACTED]

[REDACTED],
zastúpeného advokátskou kanceláriou Líška & Partners s. r. o., Brezová 10, Košice, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Ján Líška, vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 162/2016 a jeho uznesením zo 14. februára 2017 a uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 23 Co 18/2018 z 22. októbra 2018 a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť [REDACTED] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Sťažnostná argumentácia a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 22. marca 2019 doručená ústavná sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 2 ods. 2 ústavy a práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 162/2016 (ďalej len „napadnutý postup okresného súdu“) a jeho uznesením zo 14. februára 2017 (ďalej len „napadnuté uznesenie okresného súdu“) a uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 23 Co 18/2018 z 22. októbra 2018 (ďalej len „napadnuté uznesenie krajského súdu“).

2. Z ústavnej sťažnosti a vyžiadaného súdneho spisu vyplýva, že na okresnom súde sa na základe sťažovateľom podanej žaloby viedlo konanie pod sp. zn. 11 C 162/2016 (ďalej len „napadnuté konanie okresného súdu“) o náhradu škody a náhradu nemajetkovej ujmy.

3. Napadnutým uznesením okresného súdu bolo konanie zastavené na základe späťvzatia žaloby, ktoré bolo okresnému súdu doručené 14. februára 2017 právnym zástupcom sťažovateľa, a to advokátom Mgr. Branislavom Zemanovičom. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že okresný súd akceptoval späťvzatie žaloby napriek tomu, že ešte v máji 2016 advokátovi Mgr. Branislavovi Zemanovičovi vypovedal udelenú plnú moc, o čom podľa jeho tvrdení informoval aj okresný súd podaním z 22. mája 2016.

4. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti poukazuje na skutočnosť, že osobne nevykonal späťvzatie žaloby, ale toto bolo vykonané advokátom Mgr. Branislavom Zemanovičom,

ktorý ho už v napadnutom konaní okresného súdu nemal oprávnenie zastupovať. Z tohto dôvodu považuje napadnuté uznesenie okresného súdu za nezákonné. Uznesenie bolo doručené iba advokátovi Mgr. Branislavovi Zemanovičovi, pričom podľa svojho tvrdenia sa sťažovateľ len „náhodou“ koncom roka 2017 dozvedel, že napadnuté konanie okresného súdu bolo zastavené.

5. Sťažovateľ poukazuje v ústavnej sťažnosti aj na skutočnosť, že následne podal proti napadnutému uzneseniu okresného súdu odvolanie. Napadnutým uznesením krajského súdu bolo jeho odvolanie odmietnuté. Sťažovateľ podal 12. decembra 2018 proti napadnutému uzneseniu krajského súdu dovolanie. Uznesením okresného súdu sp. zn. 11 C 162/2016 z 20. februára 2019 bolo dovolacie konanie zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku za podané dovolanie (ďalej len „uznesenie o zastavení dovolacieho konania“), proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ktorá bola uznesením okresného súdu sp. zn. 11 C 162/2016 z 12. marca 2019 zamietnutá.

6. Sťažovateľ namieta, že všeobecné súdy ostali v tejto veci „nečinné“, a to napriek skutočnosti, že sťažovateľ poukázal na nezákonný postup okresného súdu v napadnutom konaní a žiadal „zjednať nápravu“.

7. Sťažovateľ v závere ústavnej sťažnosti žiada ústavný súd, aby počkal, kým sa nedorieši právne zastupovanie jeho osoby v tejto veci, keďže z výkonu trestu si nevie zabezpečiť kópie potrebných rozhodnutí a iné listinné dôkazy a vypracovať kvalifikovanú ústavnú sťažnosť. Z tohto dôvodu sťažovateľ požiadal o pomoc Centrum právnej pomoci o určenie advokáta, ktorý ho bude v tejto veci právne zastupovať.

8. Vzhľadom na uvedené sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vo veci samej nálezom takto rozhodol:

„1, Práva [REDAKOVANÉ] zaručované v čl. 6 ods. 1, čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd, v čl. 2 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 a nasl. Ústavy SR postupom a konaním vo veci konania č. 11C/162/2016 na Okresnom súde Trnava

a rozhodnutím Okresného súdu Trnava zo dňa 14.2.2017 č. 11C162/2016-125 porušené boli.

2, Ústavný súd SR týmto zrušuje právoplatnosť rozhodnutia Okresného súdu Trnava zo 14. februára 2017 č. 11C/162/2016-125, a prikazuje Okresnému súdu Trnava, aby rozhodnutie OS-Trnava č. 11C/162/2016-125 z 14.2.2017 riadnym a zákonom predpísaným spôsobom doručil [REDACTED] a umožnil mu podať voči rozhodnutiu opravný prostriedok.

(alternatívne)

3, Ústavný súd týmto zrušuje rozhodnutie OS-Trnava z 14.2.2017 č. 11C/162/2016-125 a vec vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

4, Ústavný súd SR týmto zrušuje rozhodnutie Krajského súdu Trnava z 22.10.2018 č. 23Co/18/2018.

5, Ústavný súd SR týmto zrušuje rozhodnutie Okresného súdu Trnava zo dňa 20.2.2019 č. 11C/162/2016-188 a vec vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie.“

9. Ústavná sťažnosť po jej doručení ústavnému súdu nebola pridelená sudcovi spravodajcovi. Plénum ústavného súdu prijalo 16. októbra 2019 Dodatok č. 1 k Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 26. apríla 2019 do 31. decembra 2019 (ďalej len „rozvrh práce“). Podľa čl. X bodu 5 rozvrhu práce veci, ktoré neboli v období od 17. februára 2019 do 16. októbra 2019 pridelené sudcom spravodajcom, boli prerozdelené náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov medzi sudcov menovaných do funkcie 10. októbra 2019. Ústavná sťažnosť bola pridelená sudcovi spravodajcovi Ladislavovi Duditšovi, ktorý je zmysle čl. II bodu 3 rozvrhu práce členom IV. senátu ústavného súdu, ktorý pracuje v zložení Miroslav Duriš (predseda senátu), Libor Duľa a Ladislav Duditš (členovia senátu).

10. Sťažovateľ podaním z 13. októbra 2019 vzniesol námietku zaujatosti proti všetkým sudcom ústavného súdu, v ktorom sa okrem iného uviedol, že «... už dlhší čas sa ku mne dostávajú informácie, že na rôznych školeniach, prednáškach a iných podobných akciách, kde „vystupuje“ aj personál Ústavného súdu SR, som predmetom týchto akcií aj ja osobne a moje veci. Nie však v dobrom. Najskôr mi tieto informácie poskytovali napr. vyššie

súdne úradníčky, ktoré sa takýchto prednášok, školení... účastnili, a potom za mnou chodili do väznice vykonávať úkony, od advokátov, a pod.

... nedávno som... získal dôkaz, kde si uvedené výroky personálu ÚS SR nahral na mobil, a nahrávku poslal mojej rodine. Predmet nahrávky sa týka toho, ako ma na takejto... prednáške, školení... personál ÚS SR verejne zosmiešňuje a ponižuje, a ako sa mi vyhráza, ponižuje ma... že som si z ÚS SR spravil zárobkovú činnosť, ale že už ÚS SR spravil a spraví opatrenia, že to skončí a pod.

... Ako je možné v právnom štáte jednej osobe porušiť jej ľudské práva 30 krát a to len v priebehu pár rokov! A aby to nestačilo, tak ÚS SR cez svoj personál sa verejne vyhráza... obeti porušenia práva, zosmiešňuje ju a ponižuje.

Ja som sa domnieval, že súd - sudcovia, ba aspoň opticky sa mali javiť ako nestranní a nezávislí.

Zaujímalo ma ako chce ÚS SR svoje uvedené vyhrážky voči mojej osobe naplniť a ani som nemusel dlho čakať. Napr. vo veci Rvp 595/2019 som podal ústavnú sťažnosť na prieťahy v konaní č. 24C/86/2007 a 24C/152/2008 na OS BA I. Ústavnú sťažnosť som si podal sám... Oznamoval som aj to, že som už požiadal CPP o advokáta, lebo ja si ho nemám z čoho zaplatiť... Pričom som zdôraznil, že tento postup z mojej strany bol nevyhnutný...

Avšak vec Rvp 595/2019 dostala na vybavenie sudkyňa politickej strany SMER a tá vec odložila!

Už došlo k odloženiu veci zo strany ÚS SR... Avšak po doplnení odloženej sťažnosti sa vo veci začalo konať ďalej... Súd je povinný svoje rozhodnutie vysvetliť, odôvodniť...

Takže ak som si kládol otázku, ako chce ÚS SR naplniť vyhrážky voči mojej osobe... sa už táto otázka zodpovedala postupom a konaním ÚS SR vo veci Rvp 595/2019.

Ak teda ÚS SR sa rozhodol sabotovať výkon práva a vymožitelnosť práv vo vzťahu k mojej osobe... tak nemienim ostať nečinný a iba sa tomuto prizerať. A že toto sabotovanie robia tak, že ho ani nevedia vysvetliť... Zoberúc do úvahy skutočnosť, že existuje obrazovo zvukový záznam, kde sa mi personál ÚS SR vyhráza tým, že mi vyhlásil boj a že moje ústavné sťažnosti skončili, že existujú svedkovia tohto a že už aj konanie a postup ÚS SR dokazuje naplnenie vyhrážok voči mojej osobe. Tak týmto vo všetkých mojich veciach, ktoré som na ÚS SR podal a stále sa riešia, podávam námietku zaujatosti voči všetkým sudcom Ústavného súdu SR.»

11. K žiadosti, aby ústavný súd „počkal, kým sa nedorieši právne zastúpenie“ sťažovateľa, ústavný súd uvádza, že dopytom na Centre právnej pomoci, kancelárii Nitra zistil, že sťažovateľovi bol rozhodnutím Centra právnej pomoci, kancelárie Nitra č. KaNR 11885/2019, ČRZ: 103501/2019 zo 16. júla 2019 určený na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokát JUDr. Ján Líška vykonávajúci advokáciu prostredníctvom advokátskej kancelárie Líška & Partners s. r. o., Brezová 10, Košice (ďalej len „advokát“).

12. Určený advokát doručil ústavnému súdu doplnenie ústavnej sťažnosti až 28. februára 2020, t. j. viac ako 5 mesiacov od udelenia splnomocnenia sťažovateľa na zastupovanie advokáta v konaní pred ústavným súdom, čo ústavný súd nepovažuje za korektné. V doplnení ústavnej sťažnosti však advokát neuviedol iné nové skutočnosti, ako tie, ktoré už boli uvedené v ústavnej sťažnosti sťažovateľa. Advokát navrhol v petite, aby ústavný súd vo veci samej nálezom takto rozhodol:

I. Základné právo [REDAKOVANÉ]... podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru v ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp.zn.: 11 C/162/2016 porušené bolo.

II. [REDAKOVANÉ]... sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 10.000 Eur (slovom desaťtisíc eur), ktoré je Okresný súd Trnava povinný vyplaviť mu do dvoch (2) mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia na bankový účet jeho právneho zástupcu.

III. Okresný súd Trnava je povinný nahradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 843,15,- (slovom osemstoštyridsaťtri Eur pätnásť Centov) na bankový účet právneho zástupcu...“

13. Advokát vymedzil predmet konania vo veci samej užšie, ako ho vymedzil sťažovateľ. Ústavný súd ale pri posudzovaní rozsahu ústavnej sťažnosti vychádzal z petitu vymedzeného sťažovateľom, a to predovšetkým z dôvodu potreby preskúmať postup všeobecných súdov tak, aby sťažovateľovi bola poskytnutá vyčerpávajúca odpoveď na jeho

námietky uvedené v ústavnej sťažnosti a aby neboli pochybnosti o tom, že ústavný súd sa ústavnou sťažnosťou zaoberal náležite.

II.

K námietke zaujatosti

14. Podľa § 49 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu ústavného súdu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu ústavného súdu v konaní o prerokúvanej veci alebo jeho rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde.

15. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde účastník konania má právo vzniesť námietku zaujatosti voči sudcom ústavného súdu, ktorí majú jeho vec prerokovať a rozhodnúť. Námietku zaujatosti je účastník konania povinný vzniesť do desiatich dní odo dňa, keď sa dozvedel o dôvodoch vylúčenia. Účastník konania je povinný uviesť, kedy sa dozvedel o dôvodoch vylúčenia. Námietku zaujatosti musí účastník konania odôvodniť. Sudca ústavného súdu, proti ktorému námietka smeruje, je povinný sa k námietke zaujatosti vyjadriť. Na opakované námietky zaujatosti podané proti tomu istému sudcovi ústavného súdu z toho istého dôvodu ústavný súd neprihliadne, ak už o predchádzajúcej rovnakej námietke zaujatosti rozhodol.

16. Podľa § 51 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu ústavného súdu rozhoduje iný senát ústavného súdu určený rozvrhom práce. Ak z dôvodu vylúčenia sudcov ústavného súdu, z dôvodu vznesenia námietky zaujatosti účastníkmi konania voči viacerým sudcom ústavného súdu, z dôvodu vyhlásenia sudcu ústavného súdu o svojej zaujatosti vo veci alebo z dôvodu oznámenia dôvodov vylúčenia podľa § 49 ods. 4 nie je možný postup podľa predchádzajúcej vety, rozhodne o veci samej senát ústavného súdu v pôvodnom zložení; na ďalšie vyhlásenia

účastníka konania o odmietnutí sudcu ústavného súdu pre jeho zaujatosť, vyhlásenia sudcu ústavného súdu o svojej zaujatosti vo veci a oznámenia dôvodov vylúčenia podľa § 49 ods. 4 sa neprihliada.

17. Vzhľadom na to, že sťažovateľ namieta zaujatosť všetkých sudcov ústavného súdu, nie je možný postup podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde, a preto ústavný súd aplikoval postup, ktorý mu obligatórne vyplýva priamo z § 51 ods. 2 druhej vety zákona o ústavnom súde. V konaní o ústavnej sťažnosti tak pokračuje IV. senát ústavného súdu v pôvodnom zložení – predseda senátu Miroslav Duriš a sudcovia Libor Duľa a Ladislav Duditš (sudca spravodajca).

18. Len pre úplnosť ústavný súd dodáva, že aj keď sa kvôli povinnej aplikácii postupu podľa § 51 ods. 2 druhej vety zákona o ústavnom súde námietkou zaujatosti vecne nezaoberal, jeho pozornosti neuniklo, že námietka zaujatosti neobsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti (§ 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde), najmä relevantné a zrozumiteľné odôvodnenie namietanej zaujatosti vo vzťahu k všetkým sudcom ústavného súdu. Vo vzťahu k sudkyňi Jane Laššákovovej sťažovateľ poukazuje na postup v inej ňou rozhodnutej veci, ktorý v zmysle § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde nie je dôvodom na jej vylúčenie z rozhodovania vo veci.

III.

Relevantné ustanovenia právnych prepisov

19. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

20. Podľa čl. 127 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

21. Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

22. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

23. Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

24. Podľa čl. 13 dohovoru každý, koho práva a slobody priznané týmto dohovorom boli porušené, musí mať účinné právne prostriedky nápravy pred národným orgánom, aj keď sa porušenia dopustili osoby pri plnení úradných povinností.

25. Podľa § 56 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon v § 9 neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

26. Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania,

- a) na prerokovanie ktorého nemá ústavný súd právomoc,
- b) ktorý je podaný navrhovateľom bez zastúpenia podľa § 34 alebo § 35 a ústavný súd nevyhovел žiadosti navrhovateľa o ustanovenie právneho zástupcu podľa § 37,
- c) ktorý nemá náležitosti ustanovené zákonom,
- d) ktorý je neprípustný,
- e) ktorý je podaný zjavne neoprávnenou osobou,

- f) ktorý je podaný oneskorene,
- g) ktorý je zjavne neopodstatnený.

IV.

IV.A K namietanému porušeniu v bode 1 uvedených práv napadnutým postupom okresného súdu a napadnutým uznesením okresného súdu

27. Sťažovateľ namieta porušenie v bode 1 uvedených práv v príčinnej súvislosti s napadnutým postupom a napadnutým uznesením okresného súdu. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy (... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd), ktorého zmyslom je, že ústavný súd môže konať o namietanom porušení sťažovateľových práv a meritórne (vecne) sa zaoberať podanou sťažnosťou iba vtedy, ak sa sťažovateľ nemôže v súčasnosti a nebude môcť ani v budúcnosti domáhať ochrany svojich práv pred iným orgánom verejnej moci prostredníctvom iných právnych prostriedkov, ktoré mu zákon na ochranu jeho práv poskytuje. Namietané porušenie niektorého zo základných práv alebo slobôd teda nezakladá automaticky aj právomoc ústavného súdu na konanie o nich (II. ÚS 122/05, IV. ÚS 179/05, I. ÚS 311/08).

28. Zmyslom a účelom princípu subsidiarity je to, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale rovnako je aj úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci výkonu im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý nasleduje až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05).

29. Sťažovateľ v tomto prípade podal proti napadnutému uzneseniu okresného súdu odvolanie a krajský súd napadnutým uznesením rozhodol o podanom odvolaní, prihliadnuc aj na námietky sťažovateľa o odvolaní splnomocnenia svojmu právnomu zástupcovi (bod 12

napadnutého uznesenia krajského súdu). Z uvedeného vyplýva, že existoval iný súd rozhodujúci o ochrane práv sťažovateľa (v tejto veci krajský súd), čo vylučuje právomoc ústavného súdu na prieskum ústavnou sťažnosťou prezentovaného porušenia v bode 1 označených práv sťažovateľa napadnutým postupom okresného súdu a napadnutým uznesením okresného súdu.

30. Z uvedeného dôvodu bola táto časť ústavnej sťažnosti sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietnutá podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde z dôvodu, že ústavný súd nemá právomoc na jej prerokovanie.

IV.B K namietanému porušeniu v bode 1 uvedených práv napadnutým uznesením krajského súdu

31. Podľa § 124 zákona o ústavnom súde ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

32. Ústavný súd si pre účel predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti vyžiadal spis okresného súdu sp. zn. 11 C 162/2016 (ďalej len „súdny spis“). Z jeho obsahu vyplýva, že uznesením okresného súdu sp. zn. 11 C 162/2016 z 20. februára 2019 v spojení s uznesením okresného súdu sp. zn. 11 C 162/2016 z 12. marca 2019 bolo dovolacie konanie o dovolaní sťažovateľa proti napadnutému uzneseniu krajského súdu právoplatne

zastavené z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku. Vzhľadom na citovaný § 124 zákona o ústavnom súde považoval ústavný súd ústavnú sťažnosť podanú v lehote aj vo vzťahu k napadnutému uzneseniu krajského súdu.

33. Ústavný súd považuje za preukázané, že sťažovateľ bol okresným súdom vyzvaný na zaplatenie súdneho poplatku vo výške 10 € za podané dovolanie výzvou z 21. januára 2019. Spolu s touto výzvou mu okresný súd zaslal aj oznámenie (č. l. 186 súdneho spisu), v ktorom ho výslovne upozornil na skutočnosť, že v dovolacom konaní už neplatí jeho oslobodenie od súdnych poplatkov, ktoré malo účinky len do právoplatného skončenia napadnutého konania okresného súdu. Ústavný súd považuje zo súdneho spisu ďalej za preukázané, že sťažovateľ nepodal okresnému súdu žiadosť o oslobodenie od súdneho poplatku za podané dovolanie napriek skutočnosti, že to tvrdí v ústavnej sťažnosti a že to tvrdil aj v sťažnosti podanej proti uzneseniu o zastavení dovolacieho konania.

34. Podľa § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

35. Podľa § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavná sťažnosť je neprípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd.

36. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ síce formálne využil právo podať proti napadnutému uzneseniu krajského súdu dovolanie, ale dovolacie konanie bolo zastavené pre nezaplatenie súdneho poplatku sťažovateľom, teda z jeho viny. Tomu predchádzalo poučenie sťažovateľa, že oslobodenie od súdnych poplatkov, ktoré mu bolo priznané v napadnutom konaní okresného súdu, sa už v dovolacom konaní neuplatňuje. Inými slovami, sťažovateľ síce po formálnej stránke využil možnosť podania dovolania ako

mimoriadneho opravného prostriedku, ale z materiálneho hľadiska k možnosti preskúmania dovolacích dôvodov nedošlo z dôvodov na strane sťažovateľa. Z uvedeného vyplýva, že sťažovateľ nevyužil účinný opravný prostriedok (dovolanie) na obranu ním v bode 1 označených práv, a preto ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol pre neprípustnosť v zmysle § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde.

37. Ústavný súd tiež uvádza, že krajský súd sa v napadnutom uznesení zaoberal aj námietkami sťažovateľa o odvolaní splnomocnenia sťažovateľom svojmu právnomu zástupcovi Mgr. Branislavovi Zemanovičovi, a to napriek skutočnosti, že odvolanie bolo odmietnuté ako oneskorene podané. Krajský súd v bode 12 napadnutého uznesenia uviedol, že *„ustanovenie § 92 ods. 3 CSP obsahuje presné stanovenie momentu, kedy nadobúda účinky odvolanie splnomocnenia voči súdu. Odvolanie žalobcu ani jeho doplnenie nepreukazuje doručenie odvolania splnomocnenia súdu I. inštancie. V odvolaní sú priložené listiny, ktorým žalobca odvolal plnú moc, dôkaz o doručení odvolania plnej moci neobsahuje. V doplnení odvolania sa nachádza kópia obálky č. RE457655735SK aj poukaz na iné obálky, z podania však nie je možné preukázať, čo bolo obsahom týchto obálok. Keďže odvolanie splnomocnenia zástupcovi žalobcu bolo doručené súdu I. inštancie dňa 3.1.2018 a iné odvolanie splnomocnenia sa v súdnom spise nenachádza, doručenie napadnutého uznesenia do rúk vtedajšiemu zástupcovi žalobcu nadobudlo všetky právne účinky, vrátane začatia plynutia odvolacej lehoty žalobcu, ktoré sú s doručením spojené.“*

38. Pozornosti ústavného súdu tiež neuniklo, že v zjavnom rozpore s obsahom súdneho spisu je tvrdenie sťažovateľa v ústavnej sťažnosti, že plnú moc vypovedal advokátovi Mgr. Branislavovi Zemanovičovi už v máji 2016. Z obsahu súdneho spisu je zrejmé, že 2. novembra 2016 advokát Mgr. Branislav Zemanovič zaslal súdu vyjadrenie vlastnoručne napísané sťažovateľom (č. l. 104 súdneho spisu). V tomto vyjadrení sťažovateľ reagoval na vyjadrenia žalovaných v napadnutom konaní, ktoré boli okresnému súdu doručené v priebehu augusta 2016, pričom v závere sťažovateľ žiada advokáta Mgr. Branislava Zemanoviča aj o osobnú návštevu vo väznici. Z uvedeného je zrejmé, že sťažovateľ s advokátom Mgr. Branislavom Zemanovičom bol v riadnom kontakte a komunikoval s ním aj po máji 2016.

39. Na záver ku konštatovaniu advokáta, že sťažovateľovi bolo v napadnutom konaní okresného súdu priznané oslobodenie od súdnych poplatkov, ústavný súd uvádza, že sa tak stalo až po právoplatnom zastavení dovolacieho konania v súvislosti so žiadosťou sťažovateľa o zaslanie súdneho spisu inému súdu, aby do neho nahliadol (tento úkon je spoplatnený sumou 6,50 €).

40. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľa bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších jeho procesných návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, a preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2020

Miroslav Duriš
predseda senátu